

Proměna charakteru

Boží království je stále otevřené. Bůh dává čas každému, aby se obrátil, činil pokání a zachránil se z věčné smrti.

Matouš 5:20 Neboť pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.

Matouš 18:3 a řekl: "Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.

Mnozí věřící mylně chápou, že stačí jen uvěřit v Ježíše Krista, nechat se pokřtít a tím mají zajištěno nebe. I satan je věřící a přesto nevejde do Božího království. Ani křest ve vodě a v Duchu svatém ti nezajistí věčný život pokud neponeseš ovoce, které žádá Bůh a nečiníš Boží vůli. Mylně se vyučuje: "Přijmi Ježíše za svého Pána, pros za odpuštění hříchů a budeš spasen." Přijmout Ježíše za svého Pána nestačí. Pokud člověk nezačne činit pokání, nemůže být spasen.

Matouš 7:21 Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

22 Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?'

23 A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'

Bůh žádá proměněný život. Když člověk po svém uvěření nenese ovoce pokání, zůstává ve starém smýšlení, starém způsobu života, dál hřeší a není na něm vidět žádná změna, nečiní Boží vůli, ale svoji vůli, pak i když koná mocné činy v Ježíšově jménu, Pán Ježíš se k němu nepřiznává a považuje takového člověka za činitele nepravosti, kterého nepustí do království nebeského.

Efezským 4:22 Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi,

23 obnovte se duchovním smýšlením,

24 oblecté nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

25 Proto zanechte lži a 'mluvte pravdu každý se svým bližním', vždyť jste údy téhož těla.

26 'Hněváte-li se, nehřešte.' Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce

27 a nedopřejte místa ďáblu.

28 Kdo kradl, ať už nekrade, ale ať raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými.

29 Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.

30 A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.

31 Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost;

32 buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

Pokud člověk neprojde znovuzrozením z Ducha Božího, nemůže vejít do Božího království. Pokud není člověk proměněn, pak zůstává ve starém smýšlení a nepohne se z místa. Bez proměny není člověk nebeským občanem.

Naše liská přirozenost musí získat Boží přirozenost.

Pokání je postupné napravování zlých vlastností a postupná proměna charakteru.

Starý člověk, pokud se nepokorí, nemůže projít touto proměnou.

Abys mohl něco napravovat, musíš si uvědomit, co děláš v životě špatně.

Když jsme žili mnoho let ve hříchu, pak jsme nepovažovali hřích za špatný.

Každý člověk před obrácením je velký egoista, nemá duchovní smýšlení a podobá se zvířatům. Jeho duch je zastřen duchem smrti.

Bůh napsal své zákony pro lidi tohoto světa, aby se navzájem nepozabíjeli.

Zákony jsou napsány pro naši bezpečnost. Kdo je porušuje, bývá potrestán.

Když jsi znovuzrozen, pak ti nemusí nikdo říkat, že nemáš lhát, krást, smilnit, podvádět. Tyto Boží zákony dostaneš přímo do svého srdce. Tvé svědomí se obnoví a je citlivější na každou nepravost, lež i hřích.

Přesto, že dostaneme novou přirozenost od Ježíše Krista přímo do našeho ducha, zůstává v naší duši "paměť" na hříchy. Tyto staré vlastnosti - hněv, křik, zloba, utrhaní, sobectví jsou stále v paměti našeho těla i duše. Když se dostaneme mimo Boží přítomnost, pak se rychle aktivizují a mnozí znovu podlehnou žádostem starého těla a paměti duše.

Ef. 4,29 Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo.

Všichni to víme, ale přesto ve vyhrocených situacích, při hádkách mluvíme špatná slova, která ubližují. V naší paměti ta stará, sprostá slova stále jsou.

Jsou lidé, kteří celý život kleli, nadávali, mluvili sprostě. Po obrácení mají problém se udržet, aby tato slova znovu nemluvili.

Pokud budeš chodit do špatné společnosti, pak se bude starý člověk aktivizovat a obživí hříšný způsob mluvení i jednání.

Boží slovo nás vyzývá, abychom se vyvarovali bezbožným společnostem, neměli s nimi nic společného. Co tam slyšíš, to do sebe nasaješ jako houba.

Lidské srdce je jako studna, do které padá každé slovo, každá věta. Pán Ježíš řekl, že podle našich slov budeme buď ospravedlněni nebo odsouzeni.

Matouš 12:34 Plemeno zmijí: Jak může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srdce přetéká, to ústa mluví.

35 Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.

36 Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.

37 Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen."

Ježíš napadal farizee pro jejich neobrácení a pokrytectví.

Ježíš vysvětlil, že člověka neznesvětlí jíst z neomytými rukama, ale to, co je zlé v srdci člověka a z něj vychází.

Matouš 15:17 Nerozumíte, že to, co vchází do úst, přijde do břicha a jde do hnoje?

18 Však to, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje.

19 Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky.

20 To jsou věci, které člověka znesvěcují; ale jíst neomytými rukama člověka neznesvěcuje."

Co sníš, jde do hnoje. Lidé provádějí různé očistné kúry svého těla, ale srdce zůstává zanesené špínou.

Je důležité, aby od počátku výchovy dětí rodiče dávali pozor, co mluví. Děti přijímají všechno do svého srdce dobré i zlé. To formuje pak jejich charakter.

Když je otec despotický, hněvivý, tvrdý a panovačný, pak vyslovuje zlá slova a jeho děti to přijímají do svých srdcí. Syn pak jedná a mluví jako jeho otec. Napáchali jsme velké škody na dětech, když jsme před nimi mluvili zlá slova, urážky, hádali jsme se před nimi. To všechno se velmi těžce dostává ze srdce ven.

Jaký máš poklad ve svém srdci?

Ústa mluví jen to, co je ve tvém srdci. Když se člověk celý život "krmí" zlobou, nenávisť, kritikou, pomluvami, pak když začne mluvit, tak to z něj vychází. Když se ještě k tomu napije alkoholu, pak se mu rozvážou ústa a vychází z něj celá "žumpa".

Buď budeš budovat dobrý poklad ve svém srdci nebo tam zůstane smetiště.
Všechno, co znesvěcuje člověka, ponižuje, ubližuje, musí být ze srdce vyhozeno ven.

*Kazatel 11:10 Hoře si ze srdce vyklid' a drž si od těla zlo, vždyť mládí a úsvit jsou pomíjivé.
Kral. překlad Kazatel 11:10 Anobř odejmi hněv od srdce svého, a odvrát' zlost od těla svého; nebo dětinství a mladost jest marnost.*

Kralický překlad je - odejmi hněv ze srdce a zlost od těla.
Hněv je spojen se zlostí a znesvěcuje člověka.

Zlé srdce je hněvivé, hádavé, tvrdohlavé, egoistické. Je neklidné a dráždivé.
Bezbožníci nemají pokoje, stále někoho obviňují. Vidí spoustu "trísk" v očích druhých lidí a klády ve svých očích nevidí.

Dobré srdce je poučitelné, plné lásky, radosti a pokoje.
Srdce se dá vyčistit v Boží přítomnosti, kdy tě Duch svatý napomíná, abys činil pokání z každého špatného slova, z každého hříchu.

Mnozí lidé si myslí, že jim všechno na zemi projde a žijí si tak, jako by byli nesmrtelní. Každý, kdo zemřel, teď už ví, jaký ve skutečnosti byl a kde bude jeho místo na věčnosti. Po odstranění těla zůstane duše a duch. Tělo se rozpadne v prach a najednou jsi odhalen ve své podstatě. Všichni duchovní tvorové vidí, jaký jsi. V těle se umíme dobře schovat a zamaskovat své skutečné já. Po smrti už to není možné.

*Židům 4:12 Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.
13 Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.*

Kdo je upřímný k sobě, tak se neskrývá před pravdou Božího slova a nechává se proměňovat k Boží podobě. Bůh nás stvořil ke své podobě. Před Bohem nic neschováme a nic neutajíme, i když si v životě myslíme, že se na to nepřijde. Ježíšova krev očistí každý náš hřích, ale neočistí tvoji starou povahu a starý charakter. Na tom musíš pracovat celý život a čím déle jsi žil ve hříchu, tím delší dobu potřebuješ činit pokání ke své proměně.
Nečekej na poslední chvíli a neříkej si, že máš ještě hodně času. Mnoho lidí ani netušilo, že prožívali poslední den svého života a najednou se ocitli na druhé straně v duchovním světě a nemohli nic vrátit zpět.

*Kazatel 12:6 Pamatuj na svého Stvořitele, než se přetrhne stříbrný provaz a rozbije se mísa zlatá a džbán se roztrhne nad zřídlem a kolo u studny se zláme.
7 A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.
8 Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, všechno pomíjí.*

14 Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.

Co z toho plyne? Máme čas na proměnu své mysli i svého charakteru, ale nikdo z nás neví, kolik času nám zbývá. Začni hned teď.

Pokání je možné činit jen tady na zemi

- kdo kradl, ať nekrade
- kdo lhal, ať nelže
- kdo se udržoval ve zlobě a hněvu - ať vyjde z toho, odlož hněv - vyhod' ze srdce

Kdy zjistíš, že musíš v nějaké oblasti činit pokání?

Když děláš skutky, které sám nechceš, ale něco tě stále nutí je vykonávat

Když např.

- jíš, i když nemáš hlad,
- piješ, i když nemáš žízeň. Někteří jsou schopni za den vypít i 10 piv. Nemyslím si, že je to kvůli žízni.

Království Boží není v jídle a pití,

Římanům 14:17 Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého.

Střídmost je ovocem Ducha svatého. Všechno je mi dovoleno, ale ničím se nenechám zotročit.

Proměna mysli i srdce je na celý život.

Římanům 12:2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.

Tato duchovní škola je dobrovolná. Nikdo tě nebude nutit, abys proti své vůli činil pokání a zapřel sám sebe a následoval Ježíše Krista.

Víra je dobrovolná, zbožnost je dobrovolné rozhodnutí, později přináší ovoce.

Výsledky tvého obrácení a pokání nejsou vidět hned, ale za nějakou dobu uvidíš změnu na svém těle i na své duši i na svém duchu.

Karel Jureček